Den originale sprogudgave af denne side hr er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Swipe to change

kroatisk

Skilsmisse og separation

Kroatien

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

En forudsætning for at opnå en skilsmissedom er, at der indgives en begæring om skilsmisse (i civile sager eller sager hørende under den frivillige retspleje) af den eller de personer, som har ret til det (*locus standi*) i henhold til artikel 50, 369 og 453 i lov om familieretlige anliggender (*Obiteljski zakon*) (*narodne Novine*) (NN, Republikken Kroatiens statstidende) nr. 103/15 (i det følgende: ObZ 2015). Hvis ægtefællerne har et mindreårigt barn sammen, skal en begæring om skilsmisse efter fælles overenskomst ledsages af de relevante bilag (rapport om obligatorisk høring og plan for fælles forældremyndighed, jf. artikel 55 sammenholdt med artikel 456 i ObZ 2015). Lignende bestemmelser gælder, hvis ægtefællerne har et mindreårigt barn sammen, og det kun er en af ægtefællerne, der begærer skilsmisse (rapport om obligatorisk høring og bevis for deltagelse i det første mæglingsmøde, jf. artikel 57 sammenholdt med artikel 379 i ObZ 2015).

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Betingelserne for at opnå skilsmisse er fastsat i artikel 51 i ObZ 2015. Ifølge ovennævnte lovbestemmelser bevilger en domstol skilsmisse i følgende situationer: 1. hvis ægtefællerne er enige om at indgive en begæring om skilsmisse, 2. hvis det er fastslået, at det ægteskabelige forhold mellem ægtefællerne er brudt uigenkaldeligt sammen, eller 3. hvis der er gået et år, siden samlivet blev ophævet.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

En retsvirkning af et ægteskabs ophør er, at ægtefællernes individuelle rettigheder og pligter ophører (jf. artikel 30-33 i Obz 2015). Loven om familieretlige anliggender bestemmer udtrykkeligt, at hver af de tidligere ægtefæller i tilfælde af ægteskabets ophør (ved omstødelse eller skilsmisse) kan beholde det efternavn, de havde på det tidspunkt, hvor ægteskabet ophørte (jf. artikel 48 i Obz 2015).

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Inden opløsningen af ægtefællernes formuefællesskab (ved aftale eller skilsmissedom – i sager henhørende under den frivillige retspleje) er det hyppigst forekommende problem at skelne mellem rettigheder og aktiver, som indgår i formuefællesskabet, og rettigheder og aktiver, som tilhører den ene eller den anden ægtefælle. Disse problemer løses ved at anlægge en civil sag på grundlag af de relevante bestemmelser i ObZ (artikel 34-39 og artikel i 43-46 ObZ 2015), hvis ægtefællerne ikke kan nå til enighed om fordelingen af den fælles formue (mht. ægtepagt, se artikel 40-42 i ObZ 2015) med subsidiær anvendelse af lov om ejendomsret og andre tinglige rettigheder, lov om civile forpligtelser, lov om tinglysning, selskabsloven, lov om tvangsfuldbyrdelse og lov om civil retspleje (jf. artikel 38, 45 og 346 i Obz 2015).

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Et ægteskabs opløsning har flere alvorlige retsvirkninger for mindreårige børn: hvilken forælder barnet kommer til at bo hos efter ægteskabets ophør, hvilke aftaler der indgås mellem forældrene, børnebidrag, hvordan de øvrige dele af forældremyndigheden og samkvemmet fastlægges (repræsentation af barnet, retlige dispositioner, forvaltning af og dispositioner over barnets aktiver, barnets uddannelse og sundhed osv.). Ægtefællerne kan indgå en aftale om disse retsvirkninger af skilsmissen (aftale om fælles forældremyndighed) og dermed vælge en enklere og hurtigere udenretslig skilsmisseprocedure (jf. artikel 52, 54-55, 106 og 453-460 i ObZ 2015). Hvis ægtefællerne ikke når til enighed om fælles forældremyndighed, herunder om de relevante retsvirkninger af skilsmissen, træffes afgørelsen om disse forhold uden videre af retten i en retssag, der indledes med indgivelse af en skilsmissebegæring (jf. artikel 53-54, 56-57 og 413 i ObZ 2015). Der er dog også den mulighed, at forældrene aftaler retsvirkningerne af skilsmissen under en skilsmissesag. I så fald vil retten basere sin afgørelse på forældrenes aftale, hvis den mener, at denne aftale er i barnets bedste interesse (jf. artikel 104/3 sammenholdt med artikel 420 i ObZ 2015).

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Loven om familieanliggender giver en ægtefælle mulighed for at anmode om underholdsbidrag, før der træffes afgørelse i skilsmissesagen. Hvis der ikke fremsættes en anmodning om underholdsbidrag under skilsmissesagen, kan en af de tidligere ægtefæller anmode om underholdsbidrag inden for seks måneder efter ægteskabets endelige ophør, hvis betingelserne herfor bestod på tidspunktet for afsigelsen af skilsmissedommen og også er opfyldt i perioden indtil afgørelsen om underhold (jf. artikel 295-301 og 423-432 i ObZ 2015). De retlige betingelser for at opnå underholdsbidrag er, at bidragssøgeren ikke har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv eller ikke kan tilvejebringe disse fra sine aktiver og er ude af stand til at arbejde eller finde beskæftigelse, forudsat at den ægtefælle, der betaler underholdsbidraget, har tilstrækkelige midler og evner til at opfylde denne forpligtelse (jf. artikel 295 i ObZ 2015). Underholdsbidraget fastlægges for en begrænset periode. Det bestemmes i artikel 298 i ObZ 2015, at der kan betales underholdsbidrag til en ægtefælle i op til et år, afhængigt af ægteskabets varighed og bidragssøgerens mulighed for på anden vis at skabe et tilstrækkeligt udkomme i den nærmeste fremtid. ObZ 2015 indeholder også bestemmelser om selve betalingen af underholdsbidraget. I henhold til artikel 296 i ObZ 2015 betales underholdsbidraget månedligt og forud. Efter anmodning fra en eller begge ægtefæller kan retten dog bestemme, at der skal betales et engangsbeløb, afhængigt af sagens konkrete omstændigheder. I overensstemmelse med artikel 302 i ObZ 2015 kan ægtefæller indgå en aftale om underholdsbidrag i tilfælde af skilsmisse (jf. artikel 302 og 470-473 i ObZ 2015).

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

Der findes ikke i den kroatiske lov om familieanliggender et begreb, som svarer til "separation". Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "ophævelse af det ægteskabelige forhold" (*prestanak bračne zajednice*). Begrebet "ophør af det ægteskabelige forhold" kommer i anvendelse, hvis ægtefællerne ophæver alle de gensidige forbindelser, der normalt findes i et samliv, dvs. hvis de ikke længere har noget ønske om at leve som ægtefæller og dele og fuldbyrde det ægteskabelige samliv. Ophøret af det ægteskabelige forhold har betydning i relation til ægteskabsloven, eftersom et af retsgrundlagene for opløsning af et ægteskab i henhold til artikel 51 i ObZ 2015 er, at der skal være gået et år siden samlivsophævelsen. Ophævelsen af det ægteskabelige forhold har også en specifik betydning i forbindelse med fastlæggelsen af formueforholdet mellem ægtefællerne, eftersom det bestemmes

i artikel 36 i ObZ 2015, at de aktiver, som ægtefællerne har erhvervet ved arbejde i løbet af det ægteskabelige forhold (i modsætning til i løbet af ægteskabet), eller som stammer fra disse aktiver anses for at være ægtefællernes fælles ejendom.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Der findes ikke i den kroatiske lov om familieanliggender et begreb, som svarer til "separation". Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "ophævelse af det ægteskabelige forhold" (*prestanak bračne zajednice*). Lov om familieretlige anliggender indeholder ingen betingelser for "ophævelse af det ægteskabelige forhold", da et ægteskabeligt forhold er en juridisk standard og repræsenterer indholdet af et ægteskabeligt samliv. Et ægteskabeligt forhold ophører, når ægtefællerne afslutter alle forbindelser, der ellers indgår i et ægteskabeligt samliv, dvs. hvis de ikke længere har et ønske om at leve som ægtepar og dele og fuldbyrde det konkrete indhold af et sådant samliv (hvis de f.eks. ophører med at tale med hinanden). Et ægteskabeligt forhold ophører almindeligvis ved, at en af ægtefællerne konkret forlader det fælles hjem og dermed den anden ægtefælle.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Der findes ikke i den kroatiske lov om familieanliggender et begreb, som svarer til "separation". Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "ophævelse af det ægteskabelige forhold" (*prestanak bračne zajednice*). "Ophør af det ægteskabelige forhold" har betydning inden for ægteskabsloven, eftersom et af retsgrundlagene for ophævelse af et ægteskab i henhold til artikel 51 i ObZ 2015 er, at der skal være gået over et år siden "ophøret af det ægteskabelige forhold". "Ophør af det ægteskabelige forhold" har også en specifik betydning i forbindelse med fastlæggelsen af formueforholdet mellem ægtefællerne, eftersom det bestemmes i artikel 36 i ObZ 2015, at den ejendom, som ægtefællerne har erhvervet ved arbejde i løbet af det ægteskabelige forhold (i modsætning til i løbet af ægteskabet), eller som stammer fra denne ejendom, anses for at være ægtefællernes fælles ejendom. Logikken bag denne lovgivning er, at det ægteskabelige forholds varighed ikke behøver at falde nøjagtigt sammen med ægteskabets varighed, navnlig når ægteskabet ender i skilsmisse. Som regel ophører det ægteskabelige forhold, før skilsmissesagen indledes. En skilsmissesag kan derfor løbe efter "det ægteskabelige forholds ophør", og det er normalt også tilfældet (især hvis der er anvendt retsmidler i sagen).

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Omstødelse af ægteskab (*poništaj braka*) er en af grundene til, at et ægteskab afsluttes (jf. artikel 47 i ObZ 2015), og udgør en af de tre former for ægteskabstvister, der er omfattet af det kroatiske retssystem (jf. artikel 369 i Obz 2015). Omstødelse af ægteskab er en familieretlig sanktion vedrørende et ægteskab, der er indgået i strid med bestemmelserne om et ægteskabers gyldighed (jf. artikel 25-29 i ObZ 2015), og effektueres i en retssag (jf. artikel 369 i Obz 2015). Bestemmelserne om omstødelse af ægteskab finder anvendelse, hvis et ægteskab ikke er lovligt indgået (jf. artikel 29, 49 og 369-378 i Obz 2015).

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Et ægteskab indgået i strid med bestemmelserne i artikel 25-28 i ObZ 2015 (ægteskabet er indgået af mindreårige, af personer, der ikke kan skelne mellem rigtigt og forkert, af personer, der har mistet deres retlige handleevne til at afgive erklæringer om deres personlige situation, af personer, der er blodsbeslægtede, som er adopterede, eller hvis bruden eller brudgommen allerede er gift eller er i fast partnerskab) er ugyldigt og omfattet af bestemmelserne om omstødelse af ægteskab (artikel 29 i Obz 2015).

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Retsvirkningerne af et ægteskabs omstødelse reguleres på samme måde som ved en ophævelse af ægteskab ved skilsmisse (se svar på spørgsmål nr. 3).

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

I det kroatiske retssystem har skilsmisse form af en retssag, og der er ikke mulighed for udenretslig skilsmisse. Et af de grundlæggende principper i familieretten, som er særligt vigtigt i skilsmissesager, er dog princippet om at afvikle skilsmissesager i mindelighed, hvilket tilskynder parterne til i fællesskab at finde en løsning på det familiemæssige forhold og understreger, at dette er en opgave for alle organer, der yder professionel hjælp til familien eller træffer afgørelse om familieforhold (jf. artikel 9 i ObZ 2015). Loven om familieretlige anliggender indeholder derfor to typer udenretslige procedurer, der har til formål at sikre, at parterne i fællesskab når frem til en løsning i skilsmissesager, nemlig obligatorisk rådgivning (jf. artikel 321-330 i ObZ 2015) og familieretlig mægling (jf. artikel 331-344 i Obz 2015). Obligatorisk rådgivning varetages af et hold af eksperter fra afdelingen for sociale ydelser og udgør en form for støtte til familiemedlemmer (f.eks. ægtefæller, der ønsker at blive skilt, og som har et fælles, mindreårigt barn), således at de kan træffe beslutninger i fællesskab om familieforhold, idet der lægges særlig vægt på at beskytte familiemæssige forhold, der involverer et barn (f.eks. ved at der udformes en plan for fælles forældremyndighed – en aftale om de juridiske følger af skilsmissen, som i detaljer skal fastlægge adressen på barnets bopæl, den tid, barnet skal tilbringe med hver af forældrene, hvordan de udveksler oplysninger om samtykke til vigtige beslutninger om barnet, størrelsen af et eventuelt børnebidrag, som skal betales af den forælder, som barnet ikke bor hos, samt hvordan fremtidige problemer skal løses) og om de juridiske følger af, at der ikke indgås en aftale, og at der indledes en retssag om barnets personlige rettigheder. Familieretlig mægling er en proces, hvor parterne i fællesskab forsøger at løse familieretlige tvister med hjælp fra en eller flere familiemæglere. Det primære formål med processen er at få udarbejdet en plan for fælles forældremyndighed og andre aftaler i tilknytning til barnet, samt for alle andre spørgsmål af materiel og immateriel karakter.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Ægtefæller, der ikke har et fælles, mindreårigt barn, kan indlede en skilsmissesag ved, at den ene ægtefælle indgiver en skilsmissebegæring, eller begge ægtefæller indgiver en begæring om skilsmisse efter gensidigt samtykke (jf. artikel 50 i ObZ 2015). I begge tilfælde gennemføres der ikke en udenretslig procedure med obligatorisk rådgivning (en form for ekspertbistand ydet af en gruppe eksperter fra afdelingen for sociale ydelser til familiemedlemmer, således at disse i fællesskab kan træffe beslutning om familieforhold) (jf. artikel 321-322 i ObZ 2015), og ægtefællerne indleder skilsmissesagen (retslig eller udenretslig) med det samme, som gennemføres let og hurtigt. Ovenstående gælder, i det omfang det er relevant, for retssager om omstødelse af ægteskab, hvis ægtefællerne ikke har et mindreårigt barn sammen.

Ægtefæller med et fælles mindreårigt barn kan indlede en skilsmissesag ved, at en ægtefælle anlægger sag, eller begge ægtefæller indgiver en skilsmissebegæring (jf. artikel 50 i ObZ 2015). Før ægtefællerne indleder en skilsmissesag (ved at anlægge sag eller indgive en skilsmissebegæring efter fælles overenskomst), har de dog, hvis de har et mindreårigt barn sammen, pligt til at deltage i en udenretslig procedure med obligatorisk rådgivning (ekspertbistand ydet af en gruppe eksperter fra afdelingen for sociale ydelser til familiemedlemmer, således at disse i fællesskab kan træffe beslutning om familieforhold) (jf. artikel 321-322 i ObZ 2015). Formålet med denne procedure er at yde ægtefællerne professionel hjælp i form af f.eks. udarbejdelse af en aftale om fælles forældremyndighed – en aftale om de juridiske følger af skilsmissen, som i detaljer skal fastlægge adressen på barnets bopæl, den tid, barnet skal tilbringe med hver af forældrene, hvordan de udveksler oplysninger om samtykke til vigtige beslutninger om barnet, størrelsen af et eventuelt børnebidrag, som skal betales af den forælder, som barnet ikke bor hos, samt hvordan fremtidige problemer skal løses. Forældre kan udarbejde aftalen om fælles forældremyndighed i løbet af den obligatoriske rådgivningsproces, men de kan også gøre det selv eller i forbindelse med proceduren for familieretlig mægling (udenretslig procedure, hvor parterne sammen forsøger at løse tvister i forbindelse med familieforholdet med hjælp fra en eller flere familiemæglere, jf. artikel 331 i ObZ 2015). Udarbejder ægtefællerne en aftale om fælles forældremyndighed, kan de indlede en enklere og hurtigere udenretslig

skilsmissesag ved at indgive en begæring (jf. artikel 52, 54-55 106 og 453-460 i Obz 2015). Ægtefæller med et mindreårigt barn har pligt til at forelægge en rapport om den obligatoriske rådgivning, jf. artikel i 324 ObZ 2015, med deres begæring om skilsmisse efter fælles overenskomst og en aftale om fælles forældremyndighed, jf. artikel 106 i ObZ 2015) (artikel 456 i Obz 2015).
Hvis ægtefællerne ikke udarbejder en aftale om fælles forældremyndighed, der indeholder en aftale om de relevante juridiske følger af skilsmissen, jf. ovenfor, træffes afgørelsen om disse forhold automatisk af retten i en retssag, der indledes med indgivelsen af en skilsmissebegæring (jf. artikel 53-54, 56-57 og 413 i ObZ 2015). Hvis ægtefællerne har et mindreårigt barn sammen, skal de til skilsmissebegæringen vedlægge en rapport om den obligatoriske rådgivning, jf. artikel 324 i ObZ 2015, samt bevis for deltagelse i det første mæglingsmøde (jf. artikel 379 i ObZ 2015).

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

I Kroatien er retshjælp og muligheden for fritagelse for betaling af retssager og retsgebyrer omfattet af lov om gratis retshjælp (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens statstidende) nr. 143/2013 i det følgende benævnt ZBPP). Man kan have ret til primær retshjælp i alle sager, herunder ægteskabssager og andre familieretlige sager, hvis man opfylder de lovgivningsmæssige krav (jf. artikel 9-11 i ZBPP). Man kan have ret til sekundær retshjælp i familieretlige sager og i andre sager, der er omfattet af loven, hvis man opfylder de lovgivningsmæssige krav (artikel 12-25 i ZBPP). Afgørelser om fritagelse for betaling af retssager i særlige sager, herunder familieretlige sager, er omfattet af artikel 13, stk. 3, i ZBPP. Afgørelser om fritagelse for betaling af retsafgifter i alle sager, herunder familieretlige sager, er omfattet af bestemmelserne i artikel 13, stk. 4, i ZBPP. Særlig vægt bør lægges på bestemmelser: a) der regulerer sekundær retshjælp uden forudgående bestemmelse af den pågældendes økonomiske situation (artikel 15 i ZBPP), b) der regulerer processen for at få sekundær retshjælp (artikel 16-18 i ZBPP), c), der regulerer omfanget af sekundær retshjælp (artikel 19 i ZBPP), og d), der regulerer formelle spørgsmål og andre spørgsmål af betydning for at få retshjælp (artikel 20-25 i ZBPP). Samtidig henledes opmærksomheden på artikel 6 i lov om retsafgifter (*Zakon o sudskim pristojbama*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens statstidende), nr. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125 /11, 112/12, 157/13 og 110/15) med hensyn til parter, som altid er fritaget for betaling af retsgebyrer.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Det er muligt at appellere en dom om skilsmisse eller omstødelse af ægteskab. Begge parter har denne ret. Loven om familieretlige anliggender regulerer ikke udtrykkeligt appeller i ægteskabssager, men artikel 346 fastlægger bestemmelser for alternativ anvendelse af bestemmelserne i loven om civil retspleje (*Zakon o parničnom postupku)* (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatien), nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57 /11, 148/11, 25/13 og 89/14 – i det følgende: ZPP).
Appeller til prøvelse af domme er omfattet af ZZP's artikel 348, mens appeller til prøvelse af retsafgørelser er omfattet af samme lovs artikel 378. Vedrørende retsmidler bestemmes det i ObZ 2015, at en dom i ægteskabssager afsagt i anden instans ikke kan optages til fornyet prøvelse (jf. artikel 373 i ObZ 2015).

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til artikel 21 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (Bruxelles IIa-forordningen) anerkendes en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure (jf. artikel 21, stk. 1); i henhold til artikel 21, stk. 3, kan en berettiget part dog få fastslået, at en retsafgørelse skal anerkendes eller ikke skal anerkendes. I så fald er begæringer om anerkendelse eller ikke-anerkendelse omfattet af den stedlige kompetence for den relevante domstol, der er anført på listen, som hver enkelt medlemsstat fremsender til Kommissionen i medfør af artikel 68 i den form, der er fastsat i artikel 37 i Bruxelles IIa-forordningen. Det skal desuden med forbehold af artikel 21, stk. 3, i Bruxelles 11a-forordningen bemærkes, at der ikke må stilles krav om anvendelse af en særlig procedure i forbindelse med ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en retsafgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for appel eller genoptagelse i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Begæringer om anerkendelse eller ikke-anerkendelse (artikel 21, stk. 3, i Bruxelles IIa-forordningen) er omfattet den stedlige kompetence for den relevante domstol på listen, jf. svaret på spørgsmål nr. 14. I så fald finder proceduren i kapitel III, afdeling 2, i Bruxelles II-forordningen anvendelse.
Retsmidlet, dvs. en appel, der indgives i medfør af artikel 33 i Bruxelles IIa-forordningen, forelægges en domstol i anden instans af den domstol i første instans, der har afsagt dommen (stedligt kompetente domstol på ovennævnte liste).

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmissesager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Den lovgivning, der gælder for skilsmisser, er lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne er statsborgere på det tidspunkt, hvor skilsmissebegæringen indgives.
Hvis ægtefællerne på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, er statsborgere i forskellige lande, gælder de kumulative love i de pågældende to lande, jf. artikel 35, stk. 2, i lov om løsning af konflikter ved hjælp af andre landes lovgivning i visse sager (*Zakon o rješavanju sukoba Zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*) (N*arodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens statstidende), nr. 53/91 og 88/01). Hvis et ægteskab ikke kan ophæves efter lovgivningen i de lande, hvor ægtefællerne er statsborgere, finder kroatisk lovgivning anvendelse på ophævelsen af ægteskabet, hvis en af ægtefællerne havde fast bopæl i Kroatien på det tidspunkt, hvor søgsmålet blev anlagt.
Hvis en af ægtefællerne er kroatisk statsborger uden fast bopæl i Kroatien, og ægteskabet ikke kan ophæves efter den lovgivning, der er fastlagt i artikel 35, stk. 2, i lov om løsning af konflikter ved hjælp af andre landes lovgivning i visse sager, finder kroatisk lovgivning anvendelse.

Denne webside er en del af Dit Europa.
Vi vil gerne have din feedback om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your Europe
This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 14/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.